

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

РЕ
ОКРЪЖЕН СЪД
Т.Д. № 66/10
16.05.2018
г. Пазарджик

ДО
АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА
София ул. "Елисавета Багряна" 20
ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

Приложено изпращаме Ви определение №378 от
15.05.2018 г по т.д. № 66/2010 г, за вписване по
партидата на „Булгар Минерали-Стрелча“ АД , ЕИК
200117532.

ПРИЛОЖЕНИЕ: /съгласно текста/

СЪД.ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 348

гр. Пазарджик, 15.05.2018 г.

Пазарджишкият окръжен съд, търговско отделение, в открито съдебно заседание, на четвърти май през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ВЕНЦИСЛАВ ПЕТРОВ

при секретаря Галина Младенова

като разгледа докладваното от съдията т. д. № 66/2010 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 692, ал. 3 от ТЗ.

Образувано е по подадени: 1/ възражение вх. № 10900/01.12.2017 г. от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 112532478, действащо чрез изпълнителния директор Георги Симеонов, срещу неприемането на вземането на дружеството в размер на 150 000 лева и включването му в списък на неприети вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н); 2/ възражение вх. № 10901/01.12.2017 г. от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 112532478, действащо чрез изпълнителния директор Георги Стойков Симеонов, и ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА, ЕГН 7102056350, с адрес за призоваване гр. София, комплекс ЕСТЕ, ул. „Самоков“ № 28И, срещу приемането на вземане на „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, в размер на 4 680 лева и на „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия, в размер на 3 420 лева, и двете включени в списък на приети вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н); 3/ възражение вх. № 10800/28.11.2017 г. от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, действащо чрез управителя Татяна Митева, срещу неприемането на вземането му в размер на 3 320 лева и включването му в списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н).

По допустимостта на производството:

Допълнителният списък по чл. 688, ал. 3 от ТЗ на предявените и приети, съответно неприети от синдика вземания спрямо несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532, е обявен по партидата му в ТР към АВ на 28.11.2017 г.

Преклузивният срок по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е спазен.

По делото е налично и възражение вх. № 11484 от 19.12.2017 г. от „Минерали индустриали“ – гр. Новара, Италия, чрез адв. Ал. Комсийски.

Това възражение, от една страна, е подадено извън срока по чл. 690, ал. 1 от ТЗ, изтичащ на 05.12.2017 г., а от друга, активната легитимация по цитираната разпоредба се определя от правния интерес от възражението.

За длъжника съществува интерес да оспори само прието вземане, докато кредиторът има правен интерес да възрази срещу неприемане на негово вземане или срещу приемането на чуждо вземане. В настоящия случай представеното по делото „възражение“ вх. № 11484/19.12.2017 г. не представлява възражение по смисъла на чл. 690, ал. 1 от ТЗ, а писмено изразено съгласие на кредитора „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия със становището на синдика за неприемане на предявено вземане. Доколкото възражението не представлява

такова по смисъла на чл. 690, ал. 1 от ТЗ, същото не се разглежда по реда на чл. 692, ал. 3 от ТЗ, а следва да се приложи по делото (както и е сторено от съда), респ. направените от този кредитор разноски за адвокатско възнаграждение остават за негова сметка.

Евентуалното наличие по делото на подадено възражение от кредитора, предхождащо изготвянето от синдика на списъците по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, се явява безпредметно, доколкото предмет на възражението по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е изготвения списък, а не евентуално изготвения в бъдеще такъв, като правото на лицето възниква след публикуването на списъка и то при наличие на правен интерес.

От друга страна, допустимостта на възражението по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е обусловено от спазването на преклузивен 7-дневен срок, считано от обявяването на списъка в ТР. Този срок не може да бъде заобикалян чрез подаване от кредитора на (предварително) възражение, отнасящо се до всички бъдещи списъци, които синдикът евентуално би изготвил.

От фактическа страна:

Във възражението от кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД се посочва, че в негов собствен имот, придобит с Постановление за възлагане от 13.07.2016 г., описан като промишлена площадка товаро-разтоварна, макар машините и съоръженията на несъстоятелния длъжник да са разположени частично върху откритата част от промишлената площадка и изцяло в производствената сграда, доколкото се касае до производствен обект, а не до складов такъв, обезщетението се определя не въз основа на заеманата складова площ, а въз основа на претърпяната загуба от лишаването да се организира собствена производствена дейност. Сочи се, че наличието само на една от процесните машини на терена на „САЙЛЕСТ“ ЕООД съставлява пречка да се изгради цялостната поточна линия, необходима за осъществяване на производство. Моли възражението да се уважи, като неприетото вземане от 3 320 лева се включи в списъка на предявените и приети вземания.

Във възражението на кредитора „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД се посочва, че неприемането на вземането от 150 000 лева, представляващо неустойка по чл. 7 от Договор от 12.04.2010 г. за разпределение на ползването на недвижим имот, за 3 дни – 07.07., 17.08. и 18.09.2017 г., е необосновано. Твърди се, че синдикът не разполага с правомощие да преценява автентичност и вярност на представени документи, в частност договорът от 12.04.2010 г. Последният е бил представян многократно в различни съдебни производства, едно от които адм. дело № 414/2017 г. на Административен съд – Пазарджик. Моли вземането да се включи в списъка на приетите вземания.

Във възраженията от кредиторите „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и Люба Андреева Кожухарова се посочва, че приетото вземане на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД в размер на 4 680 лв. не е индивидуализирано по основание, размер и начин на определяне. Не се установявало какво се ползва от несъстоятелния длъжник, защо, как е определено обезщетението и защо изобщо се дължи, еднократно ли е или периодически. Излагат се аргументи, че вземанията се приемат само в случай, че същите са ликвидни и с настъпил падеж. Твърди се, че по същество това представлява сключена от синдика неформална спогодба с кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД за ползване на недвижим имот и заплащане на обезщетение за това. По отношение на приетото вземане в размер на 3 420 лв. на кредитора „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия се излагат

твърдения, че видно от публикуван от синдика на 13.06.2017 г. списък на приети вземания, е прието вземане на друг кредитор, но на същото основание като процесното, а именно изпълнителен лист № 51/24.03.2017 г., което било необичайно. Моли се вземането да се изключи от списъка на приетите вземания.

В срока по чл. 690, ал. 2 от ТЗ синдикът Иван Лазаров Кънев е депозирал становище срещу постъпилите възражения. Твърди, че съоръжението площадка товаро-разтоварна е възложена на „САЙЛЕСТ“ ЕООД с Постановление № 8 от 13.07.2016 г., влязло в сила на 19.12.2016 г. и вписано в имотния регистър на 23.12.2017 г. Въводът във владение е извършен на 05.01.2017 г. Новият собственик „САЙЛЕСТ“ ЕООД е отправял покани до синдика да освободи процесната площадка товаро-разтоварна от конкретно посочени вещи, а именно: челюстна трошачка, сушилен барабан, валцова мелница, вибросито, магнитен сепаратор, метален детектор и газова горелка. В поканата се съдържало и предупреждението, че ако до 30.06.2017 г. вещите не бъдат преместени от обекта, ще бъде предявена претенция за сумата от 4 000 лева на месец, представляваща обезщетение. Навеждат се твърдения, че именно единият от възразилите кредитори – Люба Кожухарова умишлено възпрепятства опитите на синдика да премести тези машини в сгради, собственост на несъстоятелния длъжник. На това основание синдикът приема, че доколкото вещите не са преместени от терена, падежът на задължението за обезщетение за ползването на терена е настъпил на 01.07.2017 г. и вземането е съществуващо за периода от 01.08.2017 г. до 30.09.2017 г. Размерът е определен като обоснован за сумата от 2 340 лева месечно, а не за пълния претендиран такъв от 4 000 лева. Обезщетението е изчислено на база среден пазарен наем на кв. м. за производствени терени и складови помещения в региона, информация за който е получена от интернет сайтове за подобни обекти. Площта на процесната площадка товаро-разтоварна е 4 850 кв. м. по скица. Тъй като всички движими вещи, с изключение на челюстната трошачка, се намират в построена на терена незаконна сграда с площ от 545 кв. м., средната наемна цена е определена по 1 лв/кв. м. за застроената площ, а за останалата част от 4 305 кв. м. по 0.42 лв/кв. м. Приетото вземане е за два месеца, или общо 4 680 лв. Моли за оставяне на възраженията без уважение.

По отношение на второто възражение на „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД синдикът излага, че с изпълнителен лист № 51 от 24.03.2017 г., издаден по т. д. № 63/2012 г. на ОС – Пазарджик се осъждат „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и несъстоятелния длъжник да заплатят на „Минерали индустриали“ – гр. Новара, Италия и „Минерали индустриали България“ ООД общо 13 680 лева, представляваща държавна такса за въззивното исково производство. Предвид разделната, а не солидарна отговорност на двете дружества-длъжници, всяко едно дължи сума в размер на 6 840 лева. Доколкото и кредиторите са двама всяко дружество дължи към всеки един от кредиторите половината от тази сума или сумата от 3 420 лева. Изводите си синдикът е направил въз основа на постановеното определение по т. д. № 108/2017 г. на ОС – Пазарджик.

По отношение на възражението на „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД синдикът излага, че вземането от 150 000 лева не съществува. Този договор не е бил предаван на синдика и не е наличен в документацията на несъстоятелния длъжник, нито по делото. Заявява, че дори и да е сключен този договор, то по това време представителят на дружеството не е имал правото на разпоредителни действия с права и имущество на дружеството-длъжник. Договорът е следвало да се прекрати, но към този момент това е невъзможно, предвид факта, че

собственикът е друг – „САЙЛЕСТ“ ЕООД. Не се спори, че на 07.07.2017 г. синдикът е бил на терена, но в изпълнение на решение на СК от 16.05.2017 г. за демонтиране на машините и включването им в масата на несъстоятелността. Моли за отхвърляне на възраженията.

В проведеното открито съдебно заседание съдът е приел доказателства за предявен иск пред РС – Панагюрище от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД срещу „САЙЛЕСТ“ ЕООД за делба на съсобствен ПИ № 000680, находящ се в гр. Стрелча – производствен терен с площ от 39 733 кв. м. в местност „Радин дол“ по КВС за землището на града, определение № 38 от 02.02.2017 г. по гр. д. № 92/2017 г. на Панагюрски районен съд за допускане на обезпечение на бъдещ иск от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД срещу „САЙЛЕСТ“ ЕООД с правно основание чл. 75 ЗС за преустановяване противоправните действия на бъдещия ответник върху част от посочения имот, както и Удостоверение № 3 от 21.03.2017 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: Производствена база за пегматит, съоръжения и складове към нея.

С решение № 35/21.03.2011 г. по т. д. № 66/2010 г. по описа на ОС – Пазарджик е обявена неплатежоспособността на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА“ АД, определена е начална дата на неплатежоспособност, открито е производство по несъстоятелност, с произтичащите от това последици. С Решение № 157/25.11.2015 г. по реда на чл. 711 от ТЗ „БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА“ АД е обявено в несъстоятелност с произтичащите от това правни последици. За постоянен синдик на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА“ АД е назначен Иван Лазаров Кънев.

Съдът по несъстоятелността съобрази следното:

Производството по чл. 692 от ТЗ не е същинско исково производство за установяване със сила на пресъдено нещо вземанията на кредиторите. Целта му е да се осигури облекчен и бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, за които не се налага същинско съдебно установяване в спорно производство. При наличие на съществени съмнения относно съществуването на предявеното вземане, предвид специфичния предварителен характер на производството по разглеждане на възражения, ограничен до лесно установими въз основа на търговски книжа и писмени доказателства вземания към неплатежоспособен длъжник, съдът следва да откаже да приеме спорно вземане.

В настоящото производство съдът не следва да установява окончателно и категорично съществуването на предявеното вземане, а само да формира, въз основа на документите, налични в кредитора при предявяването и в длъжника при съставяне на списъците, извод за наличие или липса на съществени съмнения относно съществуването му. Това означава същият да ограничи проверката си до изводите на синдика въз основа на наличните доказателства и тези, предявени от съответния кредитор с молбата за предявяване на вземанията.

С молбата вх. № 9206 от 10.10.2017 г., с която кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД е предявил своите вземания по реда на чл. 688, ал. 3 от ТЗ в общ размер от 12 000 лева, от които: 8 000 лева, представляващо обезщетение за ползване на площадка товаро-разтоварна без основание и 4 000 лева, представляващо също обезщетение за ползване на част от собствен имот № 680 - „взривен склад“ без основание (относно последното вземане синдикът не го е приел, включил го е в списъка на неприетите вземания, но спрямо същото няма подадено възражение), не са представени каквито и да е доказателства. Същият се е позовал на служебно известни на съда по несъстоятелността факти, а именно, че дружеството е

придобило собствеността на обособена част, включваща производствен терен от 35 000 кв. м. от ПИ № 680, находящ се в гр. Стрелча, м. „Радин дол“ по КВС за землището на града, ведно със сгради и строителни съоръжения. Изложени са твърдения, че многократно синдикът на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) е канен да освободи монтирани върху възложения поземлен имот машини и съоръжения, собственост на несъстоятелния длъжник, като изрично бил предоставен и срок за това – до 30.06.2017 г. Поради бездействието на синдика се прави извод, че след настъпване на крайния срок за демонтирането на вещите, „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) дължи на собственика обезщетение за ползване на имота за м. август и септември 2017 г. без основание в размер на 4 000 лева на месец, или общо 8 000 лева за двата месеца.

Видно от процесната покана до синдика и съда, депозирана в съда на 25.05.2017 г. е изложено, че машини на несъстоятелния длъжник съставляват пречка за инсталиране на поточна производствена линия и ползването на имота по предназначение от собственика. Изложено е също така, че в източната част на имота в т. нар. взривен склад с площ от 12 000 кв. м. е складирана готова продукция на длъжника, която също е пречка за производствен дейност, респ. също следва да се премести, като се предоставя срок до 30.09.2017 г. Претендира се 4 000 лева месечно за ползването на всяка една част от имота.

По същество:

При така наведените от кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД твърдения за вземането му, не може да бъде еднозначно определено основанието на същото. Принципно претенцията по чл. 45 от ЗЗД за обезщетение на имуществени вреди и тази за имуществено изравняване по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД в случай на неоснователно обогатяване, не се основават на едни и същи обстоятелства и нямат едно и също основание, макар възможен предмет на претенцията и при двете правни основания да е остойностяване и присъждане на пропуснатата полза за претендиращия да извлича доходи от собствената си вещ, нереализирани поради определено поведение на насрещната страна. Когато се излагат твърдения за виновно и противоправно поведение на насрещната страна, което е причинило вредоносни имуществени последици, вкл. и пропуснати ползи, правното основание на претенцията за обезщетение е по чл. 45 от ЗЗД. Когато обаче се твърди, че собственикът се лишава от ползите, като се препятства ползването на собствената му вещ или да я отдава под наем на друго през процесния период, претенцията следва да бъде квалифицирана по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД (Решение № 403 от 18.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 758/2010 г., IV г. о., Решение № 80 от 22.02.2011 г. на ВКС по гр. д. № 941/2010 г., III г. о.).

Петитумът в молбата за предявяване на вземането може да се приеме, че се основава на претенция по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД. Наведените в обстоятелствената част твърдения на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД следва да се квалифицират като вземания за претърпяна загуба или пропуснатата полза от лишаването да се организира собствена производствена дейност, което предопределя правна квалификация на претенцията по чл. 45 ЗЗД. Или, налице е нередовност на претенцията на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД, изразяваща се в противоречие между обстоятелствена част и петитум. В настоящия казус нередовността на претенцията за вземането води до извод за наличие на съществени съмнения относно съществуването му, като целта да се осигури бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, не може да бъде постигната.

Дори да се вземе предвид правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, доколкото за уважаване на същата е необходимо установяване на противоправно действие на деликвентна, вреда, причинно-следствена връзка между действие и вреда, вина, не се установява настъпилата претърпяна загуба или пропуснатата полза (вредата), както и причинно-следствена връзка между действие и вреда. Претендираното вземане в размер на 4 000 лв. не е подкрепено и с представени доказателства, като с оглед характера на настоящото производство, искането следва да се остави без уважение и да се разгледа в евентуално установително такова по чл. 694 от ТЗ.

В процеса са наведени и твърдения за съсобственост на имота. Предявяването на претенция по чл. 59 от ЗЗД за обезщетение в размер на пропуснатите ползи от съсобствена вещ е действие, излизащо вън от пределите на обикновено управление, поради което съсобственикът е легитимиран да предяви иск за ползите, от които е бил лишен, но съобразно делът си от съсобствеността. Отново не са представени доказателства за релевантните обстоятелства.

В тази връзка възражението на „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и Люба Андреева Кожухарова срещу приемането на вземане в размер от 4 680 лева в полза на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД следва да се уважи, респ. следва да се остави без уважение възражението на „САЙЛЕСТ“ ЕООД срещу неприемането на вземане в размер на 3 320 лева.

Относно вземането по изпълнителен лист № 51/24.03.2017 г., издаден по т. д. № 63/2012 г. на ОС – Пазарджик:

С определение от 15.09.2017 г. по т. д. № 108/2017 г. на ОС – Пазарджик, постановено по реда на чл. 692, ал. 3 от ТЗ, е разгледано възражение срещу прието от синдика вземане в размер на 6 840 лева, включено в списък на приетите вземания, обявен в ТР на 13.06.2017 г., с основание изпълнителен лист № 51 от 24.03.2017 г., издаден по т. д. № 63/2012 г. на ОС – Пазарджик. С това определение е прието, а е видно и от самия изпълнителен лист № 51/24.03.2017 г., издаден по т. д. № 63/2012 г. на ОС – Пазарджик, че същият е издаден за сумата от 13 680 лева, представляваща платена държавна такса за въззивно обжалване, в полза на „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия и „Минерали Индустриали България“ ООД, ЕИК 107518605. Длъжници по него са „Булгармин Инженеринг“ АД и „Булгар Минерали Стрелча“ АД (н).

Съгласно разпоредбата на чл. 121 от ЗЗД, освен в определенияте от закона случаи солидарност между двама или повече длъжници възниква само когато е уговорена.

Отговорността на „Булгармин Инженеринг“ АД и „Булгар Минерали Стрелча“ АД (н) за присъдени разноски не е предмет нито на договорна връзка, нито е предвидена в закон, поради което следва да бъде подкрепено становището, изразено в цитираното определение, че отговорността е разделна, а не солидарна. Следователно, всяко дружество отговаря до размер на 6 840 лв. (половината от 13 680 лв.).

От друга страна, кредиторите по изпълнителния лист също са двама – „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия и „Минерали Индустриали България“ ООД. Активната солидарност, за разлика от пасивната, никога не произтича от закона. С оглед изложеното и доколкото няма предвидена в закона активна солидарност за разноски, всеки от кредиторите може да търси само половината от сумата, която дължи всеки един от длъжниците. Следователно,

всяко дружество-кредитор може да претендира от всеки един от длъжниците сума в размер на 3 420 лева (половината от 6 840 лева).

Или, установява се, че кредиторът „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия притежава вземане от несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ СТРЕЛЧА“ АД в размер на 3 420 лева, така както е определено от синдика.

С определение по т. д. № 108/2017 г. е разгледано вземане на кредитора „Минерали Индустриали България“ ООД, ЕИК 107518605, докато предмет на процесния списък на прието вземане е претенция на втория кредитор по изпълнителния лист - „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия, поради което няма дублиране на вземането по основание и кредитор.

Възражението на „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и Люба Андреева Кожухарова е неоснователно.

По отношение на вземането за неустойка:

С молба вх. № 9844/01.11.2017 г. „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД е предявило пред синдика вземане за неустойка, предвидена в т. 7 от Договор от 12.04.2010 г., сключен между несъстоятелния длъжник, представляван от Георги Стойов Симеонов и „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, представлявано също от Георги Стойов Симеонов. Представят се договора, скица и други писмени доказателства.

Видно от договора от 12.04.2010 г., страните по него се споразумяват за разпределение на ползването на съсобствения им недвижим имот в съответствие с нотариален акт № 87/06.06.2008 г., като съсобственикът „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД има правото да ползва частта от имота с площ 4 733 кв. м., а „БУЛГАР МИНЕРАЛИ СТРЕЛЧА“ АД друга част с площ от 35 000 кв. м. Всяка страна декларира, че ще ползва своята част от имота, като не пречи на другата страна да упражнява своите права – т. 4. При неизпълнение на това задължение, страната, която създава пречки, дължи на другата неустойка в размер на 50 000 лева на ден за времето, през което се създават тези пречки за осъществяване на производствената дейност на съответната страна – т. 7. Уговорено е договорът да действа до прекратяване на съсобствеността.

Съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. За да бъде ангажирана отговорността за неустойка е необходимо да са налице следните предпоставки: да съществува задължение; това задължение да не е изпълнено или да не е изпълнено точно; неустойката да е уговорена между страните; кредиторът да е изпълнил задължението си или да е бил готов да го изпълни (Решение № 21 от 12.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 470/2009 г., II т. о.).

На първо място следва да се посочи, че не се представят никакви доказателства, че имотът е бил съсобствен към момента на сключване на договора за разпределение. Това не се установява и от Постановлението от 13.07.2016 г. за възлагане на имота на „САЙЛЕСТ“ ЕООД, доколкото по делото няма данни за приложение на чл. 717м от ТЗ. Исковата молба по чл. 34 от ЗС също не е доказателство за съсобственост. Наличие на съсобственост между договарящите страни е основна предпоставка за разпределение на ползването на съсобствен имот към момента на сключване на договора от 12.04.2010 г. Само на това основание възражението е неоснователно, доколкото при липса на съсобственост ще се окаже, че договорът е нищожен като сключен без основание

– чл. 26, ал. 2, пр. 4 от ЗЗД. Нотариален акт № 87/06.06.2008 г. също не се представя, поради което не се установява дали предмет на разпределението е процесният имот № 680 по КВС на гр. Стрелча или друг имот.

Независимо от горното, съдът приема, че се касае до процесния имот № 680, доколкото по този въпрос няма спор между участниците в производството кредитори, длъжник и синдик.

Дори да се приеме, че процесният имот е бил съсобствен към момента на сключване на договора от 12.04.2010 г., то подаденото възражение също се явява неоснователно по следните съображения:

На основание чл. 21, ал. 1 от ЗЗД сключеният договор от 12.04.2010 г. поражда действия само между страните по него, а спрямо трети лица - само в предвидените в закона случаи. Или, договорът за разпределение на съсобствения имот има действие само между „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и „БУЛГАР МИНЕРАЛИ СТРЕЛЧА“ АД.

Когато съсобствениците са разпределили реалното ползване на общия имот с договор помежду си, този договор ги обвързва докато трае съсобствеността (в този смисъл Решение № 25 от 22.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 3985/2013 г., II г. о.).

Това бъдещо несигурно събитие (прекратително условие по чл. 25 от ЗЗД) е предвидено и от страните по договора, като същите са се споразумели, че договорът преустановява действието си с прекратяване на съсобствеността на имота между тях.

Съсобствеността върху имота е прекратена между страните с влизането в сила на Постановлението за възлагане от 13.07.2016 г., с което идеалните части, собственост на длъжника се прехвърлят на купувача „САЙЛЕСТ“ ЕООД. Този извод не се отрича и от възразилия кредитор „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, видно от депозираната от същия искова молба за делба, в която твърди, че имотът е съсобствен между него и „САЙЛЕСТ“ ЕООД.

Твърденията на възразилия кредитор са за нарушаване на т. 4 от договора – за дните 07.07., 17.08. и 18.09.2017 г. от страна на несъстоятелния длъжник, действащ чрез представляващия го синдик Иван Лазаров. Доколкото се установи, че договорът за разпределение от 12.04.2010 г. е прекратен още през 2016 г., то следва като извод, че нарушения през 2017 г. са ирелевантни, респ. не е налице първата от необходимите кумулативно дадени предпоставки за претенция по чл. 92 от ЗЗД за неустойка, а именно да съществува задължение. Няма правна опора да се претендира отговорност за неизпълнение на задължение по прекратен между страните договор. Възражението е неоснователно и правилно синдикът не е включил вземането в списъка с приети вземания.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 10900/01.12.2017 г. от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 112532478, действащо чрез изпълнителния директор Георги Симеонов, срещу неприемане на вземането на дружеството в размер на 150 000 лева, представляващо неустойка по чл. 7 от Договор от 12.04.2010 г. за разпределение на ползването на недвижим имот, за 3 дни – 07.07., 17.08. и 18.09.2017 г. и включването му в списък на неприети

вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н), като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 10901/01.12.2017 г. от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 112532478, действащо чрез изпълнителния директор Георги Стойков Симеонов, и ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА, ЕГН 7102056350, с адрес за призоваване гр. София, комплекс ЕСТЕ, ул. „Самоков“ № 28И, срещу приемането на вземане на „Минерали индустриали“ ООД – гр. Новара, Италия, в размер на 3 420 лева, представляващо вземането по изпълнителен лист № 51/24.03.2017 г., издаден по т. д. № 63/2012 г. на ОС – Пазарджик и включено в списък на приети вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н), като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 10800/28.11.2017 г. от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, действащо чрез управителя Татяна Митева, срещу неприемането на вземането му в размер на 3 320 лева, представляващо обезщетение за ползване на част от собствения му имот без основание и включването му в списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н), като неоснователно.

ИЗКЛЮЧВА от списъка на приетите вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, вземане на „САЙЛЕСТ“ ЕООД – Бургас, ЕИК 203100755, в размер на 4 680 лева спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н), ЕИК 200117532, представляващо обезщетение за ползване на част от собствения му имот без основание.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Определението да се обяви в Търговския регистър.

Определението да се впише в нарочната книга по чл. 634в, ал. 1 от ТЗ и да се съобщи на синдика и възразилите кредитори.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

